

lig Slesvig. Sigeledes har Loldbloven været under Behandling to Gange i Rigsraadet, men denne Repræsentations Bestaaenhed var jo temmelig forskjellig fra Rigsdagens og navnlig fra Folkethingets. Jeg tror derfor, man med Sandhed kan sige, at det er første Gang, at Folkethinget, den virkelige Folkerepræsentation her i Danmark, faar Leilighed til at udtale sin Mening over de her foreliggende Spørgsmaal. Det er desværre ikke under gunstige Betingelser, at vi gaa til denne Forhandling, thi Loldbuddet har ikke været saa heldigt at opnaa Overenskomst med den meget agtede Finansminister om de Grundsaetninger, der skulle lægges til Grund for de enkelte Forslag, og som Sølge deraf heller ikke om selve de forskellige Endringsforslag, som Loldbuddet eller dets Flertal har fundet sig foranlediget til at stille. De Grundsaetninger, fra hvilke Regjeringsforslaget gaar ud, ere følgende: Regjeringsforslaget vil for det Første tildele sig det samme Indtægtsbeløb ved Loldindtægterne som hidtil, dog saaledes, at Regjeringen i Aar i Modsaetning til ijsor giver Afkald paa henved 300,000 Rbd. efter den Beregning, som er anstillet og lagt til Grund ved Udregningen af de paagældende Summer. Smidertid har dette Offer af henimod 300,000 Rbd. ikke meget at betyde, dels i og for sig og dels, fordi en saadan Loldreform som den, der her er Tale om, vil, naar den foretages med Omhu og Betænsomhed, næsten altid forøge Indtægterne ganske betydelig, og denne Indtægtsforøgelse viser sig efter tidligere Erfaringer aldeles umiddelbart. Udvalget eller jeg kan vel sige Udvalgets Flertal staar derimod paa et andet Standpunkt i den Henseende. Udvalgets Flertal finder det ikke rigtig, naar der skal foretages en Loldreform, saa kun at søge at tildele sig det samme Beløb som hidtil, og søge at faae Summer til at staa til saaledes at det samme eller omtrent det samme kommer ud; det har den Mistæske, at enhver Loldreform bør gaa ud paa ikke blot at reformere de enkelte Satter, men tillige paa at bringe Loldindtægterne saaledes ned, at de komme til at staa i et mere passende Forhold til de øvrige Afgifter, og navnlig til de direkte Afgifter. Det har gjæmment de senere Aar vist sig, at Loldindtægterne stige meget betydeligt Aar for Aar, medens de direkte Afgifter ere blevne staaende omtrent paa samme Standpunkt. Tilvænt er saa betydelig, at naar man sammenligner Tidrummet fra 1858—1863, de sidste 5 Aar før sidste Krig, med de sidste 5 Aar, saa er Tilvænten omtrent 80 pCt., hvorved rigtignok er at bemærke, at naar alle fuldkomne nøie kan sige, hvor meget Loldindtægterne vare før Kongeriget i Tidrummet fra 1858—1863, efter som vi da havde Hertugdømmene med, og man derfor kun kunde sige, hvor meget det var indkommet ved Kongeriget Loldsteder, men ikke nøjagtigt, hvor stort det i Kongeriget forbrugte Quantum Været var. Smidertid viser det sig ogsaa, naar vi

se fra 1866 til Udgangen af Finantsaaret 1872 — ja, vi kunne jo egentlig tage hele Finantsaaret 1873 med — og sammenligne dette Tidrum med det forrige, at der er en meget betydelig Tilvænt, saaledes at i det sidste Finantsaar, for hvilket der foreligger Regnskab, har Indtagten været 700,000 Rbd. større, end den var efter Gjennemsnittet af de foregaaende 5 Aars, og i det sidste Finantsaar er Indtagten atter steget med omtrent 400,000 Rbd. Der er ikke nogen Ansig til at antage, at denne Stigning skal gaa over til en Nedgang. Jeg vil ikke være saa dristig at paastaa, at denne Stigning vil fortsætte sig i samme Maal, thi dette beror paa Umstændigheder, som man ikke kan forudsæ, men derimod tror jeg, at det tør siges med en høi Grad af Sandsynlighed, at det Punkt af Loldindtægter, vi nu have naaet, ville vi ikke komme ned fra igjen, medmindre ganske uforudseelige og uheldige Tilfældigheder skulle indtræde. Det er altsaa dette Beløb, som vi kunne sige, at Loldindtægterne have naaet, og som vi kunne sammenknytte med de direkte Satter, og deri ligger en Opfordring til at undersøge om der virkelig er det vigtige Forhold tilfæde, og om det er rigtig, at de indirekte Afgifter vedblive at udgjøre et langt betydeligere Beløb end de direkte Afgifter. Dette tror jeg ikke med Høie kan siges, efter som de indirekte Afgifter ikke blive udredede i Forhold til Befolkningens Staaevne. Der er jo virkelig kun til en meget begrændset Grad et rigtig Forhold mellem den Maade, hvorpaa de indirekte Satter blive udredede af Befolkningen, og Udredernes Staaevne. Der gives en stor Mængde indirekte Afgifter, som maa udredes enten fuldstændig eller tilnærmelsesvis med samme Maal af alle eller dog de fleste Staaevdere, og paa den anden Side staar det i enhver Staaevders Magt ved at indskrænke sine Fornødenheder, ved at leve tarveligt, at formindste sine indirekte Afgifter, og det taager han har en meget betydelig Indtægt. Dette er Aarsagen til, at Udvalget har tvødet, at vi, efter de Erfaringer, vi have haft om Loldindtægternes Stigning, maa antæ det for en Pligt for Lovgivningsmagten at foretage en Nedsaetelse, og dette er ikke ganske ringe Nedsaetelse i dette Beløb. Den Nedsaetelse, som Udvalget foreslaar, er nominelt $2\frac{1}{4}$ Million af de 7—8 Millioner, som Loldindtægterne andrage, men i Virkeligheden vil dette Beløb langt fra være saa stort, thi dersom Forslaget, saaledes som det foreligger, vedtages, ville Loldindtægterne af en meget stor Mængde Positioner utvivlsomt stige betydelig og den lavere Lold vil frentfalde en forøget Indførsel. Med Hensyn til flere Artiller har Lolden været saa høi, at den har virket enten fuldstændig eller tilnærmelsesvis som et Indførselsforbud. Naar nu Indførselen aabnes derved, at Nedsaetelse sker, vil der umiddelbart frentfalde en Forøgelse af Indtagten. Hvor stor en saadan Indtægtsforøgelse vil blive, lader sig selvfølgelig